

Kaappa- ja teollisuusministeriolle.

Sen johdosta, että "o korvaus", joka merimiehelle maksetaan merimieslain 4 l §:n perusteella meriturnassa menetetyistä omaisuudesta, on nykyiseen ja alituisseen noussevaan hintatasoon nähden liian alhainen, pyydämme kunnicittaan esintuoda seuraavaa: *Juntakausi 24 p. m. 1924*

Aina keväkuun 1 päivänä saakka 1942 maksettiin merimiehelle korvausta meriturnassa menettämästäin henkilökohtaisesta omaisuudesta ^{U. 1924. Tietoja} ~~suurilla summilla~~ ~~perusteltu~~ ~~suurista~~ määärä kuin ehnen nykyistä suurosten. Valtioneuvoston huhtikuun 1 päivänä 1942 antamalla päätöksellä korotettiin korvaussummat suurin piirtein katsoen n. 65-70 %. Toisin korvaussummien korotus oli suuresta määristä vaihteleva eri ammattiryhmiässä. Niinpä esim. ryhmässä 5 pohjanmerenliikenteessä oli korvausmäärän noudu 85 %, mutta ryhmässä 1 itämerenliikenteessä ainoastaan 37 %. Ryhmään 1-kumiluvat pääliköt ja ryhmään 5 myös miehistön kuuluvat, joiden saama korvaus on pienin. Itämerenliikenteessä jäi korvaussumman korotus ~~itkinnekkäin~~ ~~57%:ksi~~ ryhmässä 5 57 %:ksi. Päälikköjen ryhmässä oli korvaussumman korotus suurin sisävesiliikenteessä, jossa se oli 80 %. Vaikka korvaussummien korotus vailteleekin kohtuutonan paljon, vartasi keskinäärä suunnilleen sitä-hintojen nousua, jota virallisen elinkustannusindeksin nousu vaatetusryhmässä osoitti lokakuussa, jolloin jonka hintataon mukaan korvaussummat määritettiin. Kaappa- ja teollisuusministeriössä oli nimittäin kaiken todennäköisyyden mukaan määritellyt korvaussummat im vuoden 1941 lokakuun indeksiin perusteella, koska sittemmin valtioneuvoston päätöksestä huhtikuun 1 päivältä 1942 määritettiin korvaussummat juuri sellaisiksi, jotka sisältyivät kaappa- ja teollisuusministeriön ~~itkkavärikannan~~ merenkulkijajärjestöille lausunnon antamista varten soittamaan lähetevihkoon No. 563 marraskuun 29 päivältä 1941. Vaatetusryhmässä Marraskuussa tunnettiin tuoreimpana lokakuun indeksi, joka vaatetusryhmässä osoitti lukua 169. Kun uudet korvaussummat astuivat voimaan vasta seuraavan vuoden keräkuun alussa, olivat ne silloin riittävällä määrällä maatetusryhmän indeksi oli keväkuussa 1942 jo 202. Kun vaatetusryhmän indeksi joulukuussa 1943 oli 254, niin käsittää jokainen, miten kohtuutonan pienien ~~korvaussummien~~ korvaukseen merimies nyt saa menettämästäin omaisuudesta. Vaatetusryhmän indeksi on nounut lokakuusta 1941, johon voimassa olevat korvaussummat perustuvat, viime vuoden loppuun 85 pistettä eli 169 pisteesiä 254 pisteesseen. Lisäksi on otettava huomioon, että kun meriväen ammatissa tarvittavien vaateturpeitten saaminen on vieläkin vaikeampaa kuin muiden

vaateturistarpeitten, on niitä osaksi hankittava vapailta markkinoilta ja maksuttava luomattavasti enemmän kuin säännöstellyhinnat edellyttävät. Nämä olivat merimies kärkei omaisuutensa menettämisestä yleensä paljon suuremmalla vähinä kuin elinkustannusindeksiin nousun mukainen korvaus poittiisi. Tänä vuoksi ei voidakaan pitää kohtuuttomana vaatimusta, että merimiehelle on maksuttava merituruvalta menettämästä omaisuudesta merimieslain 41 §:n perussääteellä korvausta sen mukaan kuin elinkustannusindeksin vaatetusryhmän pisteluku kulloin osoittaa. Lähtökohtana on tietenkin pidettävä pistelukua 100 ennen nykyisen suur sodan syttymistä ja silloin voimassaoleviin korvaussummiin lisättävä aina 10 % jokaista indeksiin vaatetusryhmän nousun 10 pistelukua kohti. Nämä olivat ollut olisivat siis nyt, kun tuntetaan vaatetusryhmän pisteluku 254, arvioitava korvaussummat pisteluvun 250 mukaisesti eli 150 % korkeammiksi kuin ne olivat ennen nykyistä suursotaa.

Asian velaiseniseksi esittämme seuraavan taulukon, jossa samoin kuin valtioneuvoston päätökseessä korvausperusteista 1/4 1942 luokassa A laivalla asuvista ryhmään I kuuluvat pääliköt, ryhmään II 1. perämies ja 1 konemestari, ryhmään III muu perämies, muu konemestari, radio-ohkottaja, stuertti, emäntöistäjä, purseri ja sairaanhoidaja, ryhmään IV radiokuuntelija, linjaluotsi, kirveemies, purimies, konstaapeli, konepulainen, donkeymies ja ryhmään V jokainen muu laivaväkeen kuuluva:

	1939 Indeksi 100 Mk	1942 Indeksiluku 169 Mk	1944 Indeksiluku 250 Mk
Ryhmä I			
Sisävesiliikenne sekä liikenne Pohjanlahdella ja Suomenlahdella	5,000	9,000	12,000
Itämeren- ja Petsamon liikenne	8,000	11,000	20,000
Pohjanmerenliikenne	12,000	14,000	24,000
Valtameriliikenne		18,000	30,000
Ryhmä II			
Sisävesiliikenne j.n.e.	4,000	7,000	10,000
Itämeren j.n.e.	6,500	9,000	16,250
Pohjanmerenliikenne		11,000	18,500
Valtameriliikenne	10,000	15,000	25,000
Ryhmä III			
Sisävesiliikenne j.n.e.	3,500	6,000	8,750
Itämeren j.n.e.	5,500	7,500	13,750
Pohjanmerenliikenne		9,500	15,000
Valtameriliikenne	8,000	12,000	20,000
Ryhmä IV			
Sisävesiliikenne j.n.e.	3,000	5,000	7,500
Itämeren j.n.e.	4,500	6,500	11,250
Pohjanmerenliikenne		8,000	13,000
Valtameriliikenne	6,000	10,000	15,000
Ryhmä V			
Sisävesiliikenne j.n.e.	2,500	4,000	6,250
Pohjanmerenliikenne j.n.e.	3,500	5,500	8,750
Pohjanmerenliikenne	4,500	6,000	9,750
Valtameriliikenne		8,000	11,250

	1939	1942	1944
Henkilöt, jotka eivät oisi laivalla:			
Päällikkö	2,000	3,000	5,000
Muu henkilökunta	1,000	2,000	2,500

Ennen keväkuuta 1942 maksettiin samansuuruisen korvauksen sekä itämeren- että pohjanmerenliikenteessä, joka on ollut määrättyä korkeammaksi kuin etämerenliikenteessä. Nyt voimassa olevassa valtioneuvoston päätökseessä määrättiin korvauksen jonkin verran suuremaksi pohjanmerenliikenteessä kuin etämerenliikenteessä. Kun korveuslukka pohjanmerenliikenne on uusi, täytyy siinä määrätä korvaussumman nouvan suurun ja jonkinlaisen suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jonkin verran korkeammaksi kuin korveusluokassa etämerenliikenne.

Edelläolevan perusteella esitämme kunnioittaen, että merimieslain 41 §:n perusteella merimiehelle meriturmasa menettämästään omia uudesta maksettavasta korveusta maksettava korveus korotettaisiin siten elinkustannusindeksiin vaatetuksryhmän pistelukun 250 kuin edellä on esitetty ja asetuksella määrätäisiin korvausta maksettavaksi, kun elinkustannusindeksin vaatetusryhmän pisteluku nousee yli 250, jokaista tämän pisteluvun yli menevää 10 pistettä kohti 10 % siitä korvausmäärää, joka oli maksettava valtioneuvoston päätöksen mukaan joulukun 22 päivältä 1924, sillä poikkeuksella, että pohjanmerenliikenteessä maksettavan korveksen korotukset määritellään etämerenliikenteessä ennen vuorotaa maksettujen korvaussummien perusteella korotettuna kussakin ryhmässä 1,000 markalla. Odottamme, että edelläesitetty korvaussummien korotus saatetaan voimaan mahdollisimman pian, koska nyt ei ole tarpeellista selvittellä mitään uusia periaatteellisia eikä teknilliä iäkään seikkoja.

Helsingissä, kuun puu 1944.